शाणितव n. nom. abstr. zu शाणित 1) MBu. 14,571.

शाणितिपत्त n. = रक्तिपत्त Suça. 2,238,19. davon वत् adj. mit dieser Krankheit behaftet 472,8.

शाणितपुर n. N. pr. der Stadt des Asura Baṇa Taik. 2,1,17. H. 977. Hariv. 3135, 9793, 9824. VP. 593. Baic. P. 10, 62, 23. umschrieben शाणिताच्यं पुरुम् 4. पुरं ेसाद्धयम् Hariv. 9825; vgl. रुधिरे पुरे 9823.

शाणितमेहिन् adj. Blut harnend Suga. 1,272,20. 2,78,9.

शोणितशर्करा с. = मध्शर्करा Аизн. 84.

शोधितान (शोधित + শ্বন Auge) m. N. pr. eines Råkshasa R. 5,12,15. शोधितार्जुद (शोधित + শ্ব) n. Blutbeule (ein সুকরিষ) Suca. 1,298, 9. 299,12; vgl. 2,124,17.

शाणितार्शम् (शाणित + श्र°) n. Blutknoten, eine Krankheit des Augenliedes, Wise 298. Suça. 2,308,2; vgl. 309,19.

शाणितार्शिन् adj. an Blutknoten leidend Videnadhipa bei Uggval. zu Unadis. 4,195.

शोणिताद्वप शोणित + म्रा॰) n. Saffran Ratnam. 134.

शोषितिन् s. वात*ः*

शार्गितात्पल n. (!) fehlerhaft für शाणितापल ÇKDa. ohne Angabe einer best. Aut.

शाणिताद (शाणित + उर्) m. N. pr. eines Jaksha MBH. 2,399. शाणितापल (शाणित + उ॰) n. (!) Rubin Riéan. bei Wilson; शाणी-पल ÇKDs. nach ders. Aut.

शाणिमन् (von शाण) m. Röthe: म्रधर् Gir. 12,13. Naise. 22,53. Bulg. P. 1,11,2.

शोणापल (शोण + 3°) m. Rubin Rágan. im ÇKDa.

शोराउ und शोराउी s. u. शाराउ

সাঁঘ (von সু = মা) m. Uśśval. zu Unadis. 2,4. Anschwellung, Aufgedunsenheit; eine Klasse von Krankheiten Wise 241, wo die Arten nach Karaka aufgezählt werden. AK. 2,6,2,3. H. 468. Suçu. 1,50,10. 102,11. 304,4. 2,4,10. Verz. d. Oxf. H. 313, b, 30. fgg. 314, a,2. fgg. 316, b,4. 357,a, No. 849. fg. াস Çânğg. Sağu. 1,7,47. am Gaumen 78. am Ende eines adj. comp. f. সা Vop. 4,17. — Vgl. মাদ (im Karaka oft v. l. für মাহ) und মৃত্যু.

शायक m. = शाय ÇABDAR. im ÇKDR.

शायकृत् adj. Anschwellungen verursachend; m. Semecarpus Anacardium Lin. (s. মন্তানিক) Ratnam. 68. — Vgl. शायন্ত্রন্.

शाद्यत्री f. Boerhavia procumbens Roxb. (Anschwellungen vertreibend) AK. 2,4,5,14. RATNAM. 25. Desmodium gangeticum Rāgan. im ÇKDu.

शायांत्रत् m. Boerhavia procumbens Roxb.(Anschwellungen vertreibend) Trik. 2,4,31.

शायव्हत् m. = शायकृत् RATNAM. im ÇKDR.

श्रीध (von प्रध्) m. Reinigung Vop. in Dhatup. 22,70. — Vgl. द्व: .

शाधक nom. ag. 1) reinigend, Reiniger R. Gorg. 2,90,27. पशा रूट्-पशाधकम् Verz.d.Oxf.H.252,b, No. 626.—2) m. Subtrahend Coleba. Alg. 363.—3) f. शाधिका sine rothe Varietät von Panicum italicum H. 1177. —4) n. eine best. Erdart (कडू ४) Ráán. im ÇKDz. — Vgl. मार्ग .

शाधन 1) adj. reinigend (eig. und übertr.) Suça. 1, 31, 14. 132,13. काल्का 19. 133, 5. उच्च 6. 8. 10. गाउँ प Verz. d. Oxf. H. 304, b, 41. उन्हा-

व्रतसक्सं कायशोधनम् Spr. (II) 1109. ऐन्दव M.11,125. - 2) m. Citronenbaum Rågan. im ÇKDR. — 3) f. $\frac{5}{3}$ a) Besen AK. 2,2,18. H. 1015. — b) Bez. zweier Pflanzen: = तामवद्यों und नीली Ragan. im ÇKDR. - 4) n. a) Mittel der Reinigung Suca. 2,8,19. ब्रज्ञानभृकं तृत्तार्यं शोध्यं वाष्याश्र शी-धन: M. 11,160. कार्पा Werkzeug zum Reinigen des Ohrs Vagbe. 1,25, 35. शाधनादिमणीय (म्रध्याय) Verz. d. Oxf. H. 304, b, 15. — b) das Reinigen, Reinigung, das Bereinigen (eig. und übertr.) Duatup. 22,26. Nin. 4,16. Kātj. Ça. 6,1,18. Suca. 1,63,19. 2,5,2. 8,19. कर्तव्यमुर्घ चाधश्च शोधनम् २४, ७. २३१, ६. स्रधः ॰ ३४५, ४. जूपतीर्थाना मार्गाणां शिबिरस्य च Kam. Niris. 19,6. ম্বন্ 7,37. der Metalle u. s. w. Verz. d. B. H. No. 965. 969. 993. 1374. मासादि॰ Verz. d. Oxf. H. 95, a, 9. काय॰ Spr. (II) 2277. भ्व: MBH. 1,2508. R. 2,77,5. स्रात्मन: MARK. P. 35,35. चेत:° Spr. (II) 2329. das Reinigen von einer Anklage R. 7,95,6. das Corrigiren, Verbessern CKDR. — c) das Reinigen so v. a. Entfernen: काएट-कानाम् M. 1,115. 9,253. काएटक॰ MBH. 12,2174. Kâm. Nîtis. 6 in der Unterschr. 13,47. 18,22. Spr. (II) 3712. विषाणाम् Verz. d. B. H. No. 969. - d) das Subtrahiren ÇKDR. - e) das in's-Reine-Bringen, Untersuchung, Prüfung: मित्रोदासीनिश्यणाम्, मएउल o Kam. Niris. 8, 86. हर्गo Ніт. 97,15. 112,9. न मामतियिवार्गिदशोधनं मूर्यपर्वणि Маламават. іт CKDR. लेख्य ° CKDR. तहांपदार्थ ° Vedantas. (Allah.) No. 94. — f) faeces ÇABDAK. im ÇKDR. — g) Eisenvitriol Ragan. im ÇKDR. — Val. ऊर्घ, धात्ः, पापः, म्खः, वक्तः, शक्तिः.

शोधनक (von शोधन) m. ein Diener, der ein Haus rein und in Ordnung zu halten hat, Makku. 136,1. fgg.

शाधनीबीज n. der Same einer Croton-Art (जपपाल) Riéan. im ÇKDa. शाधनीय (vom caus. von प्रुध् und von शाधन) 1) adj. a) zu reinigen Kull. zu M. 5,108. — b) abzutragen, zu bezahlen Kathâs. 53,141. — c) zur Reinigung dienend: र्सिनिया Suça. 2,9,7. वस्ति 33,8. — 2) n. Mittel zur Reinigung Suça. 2,241,45. 300,15.

शाधियतर nom. ag. Reiniger H. an. 3,64.

शाधिपत्य adj. zu reinigen Sadde. P. 4,19,6 (मा egedr.).

शोधिका s. u. शोधक.

शाधिन् adj. reinigend Suça. 2,240,17. — °शोधिनी Daçak. 77,16 fehlerhaft für °शोभिनी, wie die ed. Calc. liest. Vgl. मुख°, वक्क °.

शाध्य 1) adj. a) zu reinigen (eig. und in rituellem Sinne): मृत्तीयि: श्रु-ध्यत शाध्यम् M. 5,108. 9,283. 11,160. 226. Jáén. 3,32. zu verbessern, zu corrigiren Verz. d. Oxf. H. 171,a,11. — b) wovon Etwas abzuziehen —, zu subtrahiren ist Utpala zu Varåh. Br. 7,8. — 2) n. Blut H. ç. 127 (सिध्य die Hdschr.). — Vgl. ति:े.

शानाय und शानित fehlerhaft für शाणाय und शाणित.

शापारीपाक m. ein best. Decoct Verz. d. Oxf. H. 319,b, No. 758. Vgl. beng. स्पारी Areca Catechu und शाफारि.

शांफ m. = शांघ, स्रयष्ट्र AK. 2, 6, 3, 3. H. 468. Halis. 2, 447. Geschwilst, Geschwür, Beule Suga. 1,45,17. 47,18. 51,7. लब्झांसस्थायी ट्राथसंघात: शरी रेकट्शांतियत: शांफ इत्युच्यते 61,5. 2,4,9. fgg. 132,19. fgg. शांफान्वित, स्रशांफयुत 312,13. 326,12. 345,1. Verz. d. B. H. No. 975. Verz. d. Oxf. H. 306,a,87. Kathås. 63,186. am Ende eines adj. comp. f. स्रा Sidbh. K. zu P. 4,1,54. स्थूलशांफता Suga. 1,366,4. — Vgl. द्त्त ः